

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 220. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180811680/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Laps. Har De da nogen Sinde tvivlet derpaa?

Forfatteren. Nej, men det er en Værd, som aldrig kan grundes paa alt for faste Beviser: thi nedriver man denne Grundlærd, hvad bliver da Mennesket?

Laps. Et Ja, det fortaar sig, og mange Mennesker vilde vist befinde, at det er ingen Degradation for dem. Har De da selv tænkt noget ved Udarbejdelsen af dette Skrift, om jeg maa spørge?

Forf. Uopastvivdeligen. Et saadant Skrift kan ikke udarbejdes uden største Ansvarstelsje af Lærerne. Jeg har desuden tænkt ved dette Skrift at erhverve mig en her i Vden udsat værende Kantor-Tjeneste paa Grund af mine Kundskaber i næsten alle Videnskaber, men her i Musikken, som hese Skriftet skal vidne om, paa det jeg derved kunde blive i Stand til at konkurrere med en vis typ. Professor, der, som man siger, skal ansættes ved det theologiske Fakultet som Professor i Kirkenmusik. Dette har jeg ogsaa paa en avokrytisk Maade tilføjet i Dedikationen.

„Dedikationen!“ raabte Jenteren og Snappede Bogen meget hastig af Forfatterens Haand, aabnede den, men lukkede den lige saa snart til igjen, da hun, i Stedet for sit eget lille Navn, som hun der havde formodet at finde, fandt et helt Kollegium. Hvad dette var for et Kollegium, skal jeg ikke kunne sige med Visshed, da hverken Jenteren eller Forfatteren nævnte det, og et bebruge mine Lesere med Gissinger, dertil kan jeg ikke overtale mig, thi hvor Meningen af en Ting er uvis, er der altid ligeJac megen Rimelighed til, at man kan gætte fejl som træffe rigtig.

han, blot af en paniko-medicinsk Skraal, lader dræbe alle Gæstes uskyldige Hænder, blot fordi nogle Læger raabe til dem, som Figaro og Romuano til Bartholo i Barberen af Sevilla: „han er gal, han er gal.“ Saaledes det end hænges sammen, saa er min Forfatteres Galhed ikke forlig; alt, hvad man behøver at gjøre ved ham, er at anmelde ham som en Standet til et af Høitingsammerets Hætsaaend.